

عربی در همه جا برای همه

نویسندگان:

اسماعیل فیروزی

ندا طهرانی زاده

سرناسه:	فیروزی، اسماعیل، ۱۳۶۴-
عنوان و نام پدیدآور:	عربی در همه جا برای همه / نویسندگان اسماعیل فیروزی، ندا طهرانی زاده
مشخصات نشر:	مشهد: انتشارات ۱۱۰ [صد و ده] ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری:	۶۶ص: جدول؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۵۳۵۸-۸۱-۰
وضعیت فهرست نویسی:	فیفا
منوع:	زبان عربی--عراق-- خودآموز
موضوع:	Arabic language - - Iraq - Self- instruction
موضوع:	زبان عربی --عراق -- گویش‌ها-- راهنمای آموزشی
موضوع:	Arabic language - Dialects - - Iraq- Study and teaching
موضوع:	زبان عربی-- مکالمه و جمله‌سازی-- راهنمای آموزشی
موضوع:	Arabic language - - conversation and phrase books - - Study and teaching
شناسه افزوده:	انی زاده، ندا، ۱۳۶۲-
رده‌بندی کنگره:	PJ۶۸۲۱/۴۶ ۱۳۹۷
رده‌بندی دیوینی:	۴۹۲ ۷۰۹/۷
شماره کتابشناسی ملی:	۸۲۸۰

انتشارات ۱۱۰ (صد و ده) ۱۱۰@sharat110@gmail.com - تلفن: ۰۹۱۵۷۳۹۲۸۱۴

نویسندگان: اسماعیل فیروزی- ندا طهرانی زاده

عنوان: عربی در همه جا برای همه

صفحه آرا: سیده طیبہ حسینی

چاپ: مقرب

• چاپ اول: ۱۳۹۷ • تعداد: ۱۰۰۰ جلد • تعداد صفحات: ۶۶ صفحه • قطع: رقعی

• قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۳۵۸-۸۱-۰

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

مقدمه	۹
آشنایی و گفتگوهای روزمره / التعارف و المجاملات اليومية	۱۳
در بخش گذرنامه / فی قسم الجوازات	۱۶
در فرودگاه نجف / فی مطار النجف / ب مطار نجف	۱۸
در مسیر / فی الطريق / فی الطريق	۲۱
کرایه تاکسی / اجرة سيارة الاجرة / كروة التکسی	۲۴
در هتل / فی الفندق / ب فندق	۲۷
خانواده و اقوام / العائلة / اهل و اقارب	۳۰
اتفاق مهم / حادثة هامة / حادثة مهمة	۳۳
در رستوران / فی المطعم / ب لمطعم	۳۵
در بازار / فی السوق / ب سوک	۴۰
در بیمارستان / فی المستشفى / ب مشفى / عند الطبر والصیدلانی	۴۷
زمان ها و فصل ها / الازمنة و الفصول	۵۳
طبیعت (محیط زیست) آب و هوا / الطبيعة (البيئة) و الفس	۵۴
رنگ ها / الوان	۵۵
جهت ها / جهة ج جهات	۵۶
وسایل منزل / ادوات منزلية	۵۷
ورزش / الرياضة	۵۸
اماكن عمومى / الاماكن العامة	۶۰
اعداد	۶۱
ساعت و تاریخ / الساعات و التاريخ	۶۵

مقدمه

فراگیری لهجه عراقی از چند جهت برای ما ایرانیان از اهمیت بسزایی برخوردار است. دلیل نخست واقع شدن قبور ائمه شیعه در شهرهای زیارتی چون کربلا و کوفه، کاظمین و سامرا، که این خود زمینه حضور میلیونی زائران ایرانی در عراق را فراهم کرد. از دیگر عاملان فراگیری لهجه عراقی هم کیشی مردم ایران به عراق است، یعنی اسلام در حکم گرهی می باشد که این دو را به یکدیگر پیوند زده است.

وجود روابط گسترده اقتصادی نیز عامل دیگری است که ضرورت فراگیری این زبان را برای ساکنان ایران زه بن سیر می کند.

پرسشی که شاید ذهن مخاطب را به خود مشغول کند این است که با وجود زبان فصیح در حکم زبان معیار است، یادگیری لهجه چه ضرورتی دارد؟

در پاسخ به این پرسش منطقی باید گفت که بسیاری افراد با وجود توانایی لازم برای فهم زبان معیار، فاقد توانایی علمی لازم برای گفت و گو به زبان فصیح هستند و به همان لهجه عراقی صحبت می کنند که در این صورت یک غیر عرب زبان نیاز به آن دارد تا حداقل این لهجه را بفهمد.

تفاوت های زبان عربی فصیح و لهجه عراقی

می توان تفاوت های زبان عربی فصیح و لهجه عراقی را این گونه بیان کرد.

۱- وجود دو صامت «گ، چ» برخی بر این باورند که این دو صامت از زبان فارسی وارد لهجه عراقی شده است و برخی دیگر اعتقاد دارند، ورود این دو صامت تحت تاثیر زبان ترکی بوده است و جماعتی دیگر دیدگاهی متفاوت ترى دارند. موضوع هر چه باشد باید بدانید در لهجه عراقی صامت «ب» به «گ» تبدیل می شود. مثال: «قرب» تلفظ «گرب» به خود می گیرد.

۲- صامت «ت» به «ج» تبدیل می شود. به عنوان نمونه «کم» تبدیل به «چم» می شود.

نکته ی که نباید از نظر دور داشته این است که، تمامی واژگانی که در آن حروف «کاف و قاف» وجود دارند، دستخوش تغییر نمی شوند یعنی این که نباید گمان نمود که این تغییر هیچ استثنایی ندارد.

۳- ادغام در کلمات زیاد دیده می شود. مثال «ما أريد» تبدیل به «ما رید» می شود. یا هذه السنة تبدیل به هسنة می گردد.

۴- کلماتی که ریشه فصیح دارند (صرف نظر از تبدیل حروف کاف و قاف) نیز دست خوش تغییراتی می شوند به عنوان مثال کلمه «این» تبدیل به «وین» می شود.

۵- در لهجه عراقی یکی از حروف در کلمات حذف می گردند، به عنوان مثال: عندکم می شود عدکم.

۶- در بسیاری مواقع حرف آخر کلمات ساکن می شود و اگر بعد از حرف ساکن شده «ال» تعریف قرار داشت آن حرکت کسره می گیرد. مثلاً «أريد الكتاب» حرف دال ساکن می شود و الکتاب با الکتاب خوانده می شود.

۷- در افعال مضارع، حروف مضارعه ساکن می شود و یک «الف» مکسور اضافه می گردد تا تلفظ ممکن گردد. به عنوان مثال: «تساعد» تبدیل به «تساعد» می شود. البته این قاعده همیشه کاربرد ندارد به عنوان مثال «تقدر» در هنگام بیان تبدیل به «تقدر» می گردد ولی نقطه مشترک در مورد هر دوی آنها تبدیل حرکت صمه به کسره است.

۸- لازم به ذکر است که «یا» به کسره در آغاز کلمات از جمله فعل های مضارع یا ضمایر و ... بسیار مشاهده می شود. مثلاً: تفضل می شود، إتفضل یا تقول می شود: إتقول

۹- عموماً در لهجات و از جمله لهجه عراقی در ضمایر منفصل مثنی به کار نمی رود. به عنوان مثال: إنت برای مفرد و إنتا برای جمع کاربرد دارد و مثنی به کار نمی رود به عبارتی ضمیر جمع مشترک بین مثنی و جمع است. البته برخی با این نظر موافق نیستند.

۱۰- در فصیح تلاش بر آن است تا ساختار نحوی جملات و عبارات رعایت شود، اما این قاعده در بسیاری از لهجات و از جمله لهجه عراقی صدق نمی کند. به عنوان مثال: در فصیح لازم است عبارات پرسشی در آغاز جمله بیاید و بعد از آن بقیه جمله ذکر گردد، ولی این امر در مورد لهجه عراقی صدق نمی کند. به عنوان نمونه: مُدة الْحَجَزِ لِشَوَيْكْتِ؟ که در این عبارت باید

ابتدا بخش پایانی می آمد که رعایت نشده است. البته فراموش نکنید که این قاعده نیز عمومیت ندارد و در برخی موارد رعایت می گردد.

۱۱- تغییرات دیگر صورت گرفته در لهجه عراقی در چارچوبه تعابیر و اصطلاحات خاص و یا مفردات باشد که با کم یا اضافه شدن برخی حروف اتفاق می افتد و یا اساساً نمی توان ریشه درستی از زبان فصیح برای آن یافت و این مهم نیاز به تمرین و ممارست دارد. به عنوان مثال: هنا می شود إهنا و یا کنا می شود شینو. و یا تعبیر: لاشیش و لا کباب.

دقت داشته باشید، بیشترین توقع دریافت و فهم مناسب از زبان شخص متکلم به لهجه عراقی است، یعنی اینکه می بایست زبان آموز دریافت مناسبی داشته باشد و البته راه را درست صحیح نماید و پاسخ می تواند به عربی فصیح یا لهجه عراقی باشد.

ثمره العلم، معرفة الله